

Sygn. akt I C 392/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Alina Gałęzowska

Protokolant Małgorzata Szczęsna

po rozpoznaniu w dniu 10 maja 2017 r. w Środzie Śląskiej na rozprawie

sprawy z powództwa D. W.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda D. W. kwotę 1248,46 zł (tysiąc dwieście czterdzieści osiem złotych czterdzieści sześć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 15 lutego 2015 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda D. W. kwotę 440 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Z/

1. (...)

2. (...)

10 maja 2017 r.

Sygn. akt I C 392/17

UZASADNIENIE

Powód D. W. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 1248,46 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 15 lutego 2015r. do dnia zapłaty, a także zasądzenie od strony pozwanej zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu powód wskazał, że prowadzi działalność gospodarczą w zakresie naprawy i konserwacji maszyn, a także pomocy poszkodowanym w wypadkach komunikacyjnych, w tym w procesie likwidacji szkód z tym związanych. Poszkodowany zlecił powodowi usługę pomocy drogowej uszkodzonego pojazdu, przechowanie uszkodzonego pojazdu, przeprowadzenie postępowań likwidacyjnych dla w/w szkody. Poszkodowany w związku z wypadkiem pozostawał z uszkodzonym samochodem, którego nie miał możliwości przechowywać w miejscu swojego zamieszkania, nie dysponował także lawetą ani innym pojazdem. Dlatego skorzystał z usług powoda, który przewiózł pojazd w miejsce, gdzie zostało zabezpieczone. Poszkodowany zmuszony był również wynająć pojazd zastępczy. Powód wystawił fakturę Vat za usługi, jakie świadczył poszkodowanemu w związku z powstałą szkodą. Stawki za powyższą usługę odpowiadają stawkom stosowanym na terenie miasta W.. Strona pozwana odmówiła jednak uwzględnienia całości kwot wynikających z wystawionej faktury. W ocenie powoda koszty, które poszkodowany

poniósł z tytułu prac biurowych oraz blacharskich są typowym przykładem uszczerbku majątkowego mającego postać straty rzeczywistej powodującej zmniejszenie majątku poszkodowanego. Na powyższe koszty składało się nie tylko sporządzenie dokumentów związanych z zawarciem umowy zlecenia, ale również logistyczne przygotowanie miejsca dla pojazdu poszkodowanego na parkowanie, obsługa i przepływ dokumentacji odszkodowawczej, pomoc i uczestnictwo pracowników powoda przy czynnościach związanych z oględzinami pojazdu, a także niezbędne prace blacharskie. Powód żąda zasądzenia odsetek od dnia 15 lutego 2015 r., w którym strona pozwana wiedziała o wysokości kwoty wynikającej z faktury wystawionej przez powoda z uwzględnieniem trzydziestodniowego terminu wynikającego z art. 14 ust 1 i 2 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 29 grudnia 2016r. sygn. akt I Nc 1612/16 Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej nakazał stronie pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W., aby zapłaciła powodowi D. W. kwotę 1248,46 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 15 lutego 2015 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 303 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 270 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego w terminie dwóch tygodni od doręczenia niniejszego nakazu albo wniosła w tym terminie sprzeciw.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty strona pozwana (...) S.A. z siedzibą w W. zaskarżyła w całości nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 29 grudnia 2016r. sygn. akt I Nc 1612/16 i wniosła o oddalenie powództwa, a także zasądzenie od powoda na rzecz strony pozwanej kosztów procesu. W uzasadnieniu strona pozwana przyznała, że w dacie wystąpienia szkody nr (...) udzielała ochrony ubezpieczeniowej z tytułu odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Pozwany po zgłoszeniu szkody przeprowadził postępowanie likwidacyjne w wyniku, którego uznał swoją odpowiedzialność w zakresie kosztów wynajęcia pojazdu zastępczego, kosztów holowania oraz kosztów parkingu. Pozwany wypłacił na rzecz powoda odszkodowanie w zweryfikowanych kwotach, ograniczając stawki za najem pojazdu, parkowanie i holowanie do wysokości stawek średnich obowiązujących na rynku lokalnym. Zdaniem strony pozwanej powód znacząco zawyżył koszt wynajęcia pojazdu zastępczego albowiem na rynku lokalnym ((...)) cena za wynajęcie pojazdu zastępczego tej samej klasy kształtuje się w wysokości ok. 90 zł netto za dobę najmu. Poszkodowany wynajmując pojazd zastępczy w firmie powoda, doprowadził do powiększenia rozmiaru szkody, wbrew ciążącemu na nim obowiązkowi minimalizacji szkód. Strona pozwana nie uznała także kosztów czynności pomocniczych w tym prac biurowych, albowiem koszty te są częścią kosztów działalności gospodarczej powoda. Pozwany zarzucił także, że nie mają uzasadnienia roszczenia powoda o zapłatę odsetek za opóźnienie w wykonania zobowiązania, skoro pozwany nie był i nie jest w opóźnieniu w rozumieniu art. 481 k.c.

Sąd ustalił stan faktyczny:

Dnia 14 stycznia 2015 r. miała miejsce kolizja drogowa w wyniku, której uszkodzeniu uległ pojazd marki O. (...) nr rej. (...) stanowiący własność M. W.. Odpowiedzialność z tytułu umowy ubezpieczenia ponosi strona pozwana, na podstawie zawartej ze sprawcą kolizji drogowej umowy ubezpieczenia OC. Poszkodowana M. W. dokonała w dniu 15 stycznia 2015 r. zgłoszenia szkody w pojeździe z ubezpieczenia OC sprawcy. Strona pozwana zarejestrowała zgłoszenie pod numerem (...) i przystąpiła do likwidacji szkody.

Dowód: akta szkody

Dnia 14 stycznia 2015 r. M. W. zleciła D. W., prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą we W. holowanie pojazdu marki O. (...) nr rej. (...) z miejsca kolizji do firmy (...) z siedzibą we W. przy ul. (...) oraz wykonanie czynności związanych z przyjęciem/ wydaniem oraz przechowaniem uszkodzonego pojazdu w związku z kolizją z dnia 14 stycznia 2015 r., rozpoczęciem i monitorowaniem procesu likwidacji szkody w towarzystwie ubezpieczeń, wykonaniem kosztorysu naprawy, demontażem części do oględzin, za wynagrodzeniem określonym w cenniku. M. W. upoważniła pracowników (...) z siedzibą we W. do reprezentowania jej przed towarzystwem ubezpieczeniowym w całym procesie likwidacji szkody, w tym do jej zgłoszenia, pomocy, uczestnictwa i wykonania oględzin, uzyskiwania wszelkich informacji dotyczących szkody, prowadzenia negocjacji i korespondencji z towarzystwem ubezpieczeń, odbierania protokołów, wycen, ocen technicznych, kosztorysów napraw, uzyskiwania wszelkich dokumentów i zdjęć, w/w pojazdu związanych ze szkodą, uzyskiwania informacji w sprawie szkody. Strony umowy ustaliły rozliczenie

bezzgotówkowe z towarzystwem ubezpieczeń w zakresie holowania, przechowania, prac biurowych, wynajmu auta zastępczego.

Dowody: zlecenie przechowania z dnia 14 stycznia 2015 r. k. 7

upoważnienie udzielone przez poszkodowaną k. 8

zeznania świadka M. M. (poprzednio W.) k. 35

W dniu 14 stycznia 2015r. M. W. dodatkowo wynajęła od D. W. samochód osobowy marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Opłata za najem samochodu miała wynosić 120 zł netto za dobę. Najemca w momencie wydania pojazdu nie był zobowiązany do wpłaty kaucji, strony ustaliły rozliczenie bezgotówkowe z towarzystwem ubezpieczeniowym sprawcy. Pojazd był potrzebny poszkodowanej ze względu na charakter pracy – inżynier budowlany, a także w celu dojazdów do placówek medycznych. Pojazd został zwrócony dnia 28 stycznia 2015r.

Dowody: umowa najmu samochodu z dnia 14 stycznia 2015r.nr 8/1/15 wraz z załącznikami k. 9

protokół zwrotu samochodu z dnia 28 stycznia 2015 r. k. 12

zeznania świadka M. M. k. 35

D. W., prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...)

z siedzibą we W. wystawił dnia 28 stycznia 2015r. fakturę VAT nr (...) na kwotę 2883,74 zł brutto z terminem płatności do dnia 04 lutego 2015r. Na w/w kwotę składa się 1) wynagrodzenie w kwocie 383,76 zł za przechowanie pojazdu w dniach od 14 stycznia 2015 r. do 26 stycznia 2015 r.; 2) wynagrodzenie w kwocie 1918,80 zł za najem pojazdu zastępczego w okresie od dnia 14 stycznia 2015 r. do dnia 27 stycznia 2015 r.; 3)wynagrodzenie w kwocie 369 zł za holowanie pojazdu na trasie W. ul. (...) ul. (...); 4) wynagrodzenie w kwocie 141,45 zł za objaśnienie poszkodowanej zasad związanych z likwidacją szkody, prezentację warsztatu i zasad w nim obowiązujących, rozpoczęcie i monitorowanie przebiegu procesu likwidacji szkody w towarzystwie ubezpieczeń, przygotowanie dokumentacji szkodowej, obsługę i przepływ dokumentacji szkodowej pomiędzy klientem, warsztatem i towarzystwem, obsługę dokumentacji i czynności związane z przyjęciem i wydaniem pojazdu z/do warsztatu; 5) wynagrodzenie w kwocie 70,73 zł za pełną dyspozycyjność i pomoc dla rzeczoznawcy przy oględzinach pojazdu.

Dowód: faktura VAT numer (...) k.13-14

D. W., prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...)

z siedzibą we W. wystawił dnia 28 stycznia 2015r. fakturę o nr (...) na kwotę 654,98 brutto z tytułu przewozu uszkodzonego pojazdu marki O. (...) nr rej. (...) z firmy (...) z siedzibą we W. przy ul. (...) do stacji demontażu pojazdów w Ł. oddalonych o 45 km.

Dowód: faktura VAT numer (...) k. 15

Umową z dnia 28 stycznia 2015r. D. W. nabył od poszkodowanej M. W. wierzytelności, jakie przysługiwały poszkodowanej od (...) S.A. z siedzibą w W., w związku ze szkodą komunikacyjną numer (...) z dnia 14 stycznia 2015r. w wyniku, której uszkodzeniu uległ samochód marki O. o numerze rejestracyjnym (...) określone w fakturze Vat nr (...).

Dowód: umowa przelewu wierzytelności z dnia 28 stycznia 2015r.k. 10

Strona pozwana w dniu 25 lutego 2015r. wydała decyzję w której uznała roszczenia wynikające z faktury VAT nr (...) z dnia 28 stycznia 2015 r. i faktury nr (...) z dnia 28 stycznia 2015 r. z tytułu najmu samochodu zastępczego, parkowania, holowania do kwoty 2290,26zł. Strona pozwana uznała konieczność korzystania z samochodu zastępczego przez okres 13 dni wg stawki w wysokości 100 zł netto za dobę oraz zweryfikowała wysokość roszczenia za holowanie poz. 3 w

fakturze nr (...) oraz faktura nr (...), a także uznała, że koszty związane z poz. 4-5 w fakturze nr (...) nie mieszczą się w zakresie ochrony gwarancyjnej z umowy ubezpieczenia oc posiadacza pojazdu mechanicznego.

Dowód: decyzja strony pozwanej z dnia 25 lutego 2015 r. k. 16

Sąd zważył co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w całości.

Bezspornym było, że w dniu 14 stycznia 2015r. doszło do kolizji drogowej w wyniku, której uszkodzeniu uległ pojazd marki O. (...) nr rej. (...) stanowiący własność M. W., a odpowiedzialność gwarancyjną ponosi strona pozwana, na podstawie zawartej ze sprawcą kolizji drogowej umowy ubezpieczenia OC. Niesporna także była kwestia legitymacji czynnej powoda. Poza sporem pozostawała także treść umowy najmu pojazdu zastępczego oraz konieczność korzystania przez poszkodowaną z pojazdu zastępczego. Sporna pozostawała wysokość odszkodowania z tytułu najmu pojazdu zastępczego, parkowania i holowania uszkodzonego pojazdu oraz zasadność zwrotu kosztów czynności pomocniczych w tym prac biurowych. Powód dla wykazania zasadności żądania przedstawił dowód z dokumentów w postaci umowy najmu pojazdu oraz faktur VAT o numerze (...) z dnia 28 stycznia 2015r.

Zgodnie z art. 882 k.c., w wyniku zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba na rzecz, której została zawarta umowa ubezpieczenia. Świadczenie ubezpieczyciela obejmuje zapłatę sumy pieniężnej odpowiadającej wysokości poniesionej przez poszkodowanego szkody (art. 805 k.c.). Wysokość odszkodowania ubezpieczeniowego, świadczonego z tytułu ubezpieczenia OC jest zakreślona granicami odpowiedzialności cywilnej posiadacza, kierowcy pojazdu.

Przy ustalaniu przesłanek odpowiedzialności gwarancyjnej zakładu ubezpieczeń koniecznym jest sięgnięcie do ogólnych reguł kodeksu cywilnego odnoszących się do zakresu odszkodowania, a w szczególności do przepisu art. 361 § 1 i 2 k.c. Reguły te nakazują przestrzeganie zasady pełnego odszkodowania w granicach adekwatnego związku przyczynowego (por. np. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 15 listopada 2001r., III CZP 6/03, OSP 2002, z. 7-8, poz. 103, czy uchwałę z dnia 21 marca 2003r., III CZP 6/03, OSNC 2004, z.1, poz.4). Podstawową funkcją odszkodowania jest bowiem kompensacja, która oznacza, że odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy naruszonych zdarzeniem wyrządzającym szkodę, nie może ono jednak przewyższać wysokości faktycznie poniesionej szkody. Oceny, czy poniesienie określonych kosztów mieści się w ramach szkody i normalnego związku przyczynowego, należy dokonywać przy uwzględnieniu zasad doświadczenia życiowego, czy też niekiedy, zasad nauki oraz na podstawie indywidualnej sytuacji poszkodowanego i konkretnych okoliczności sprawy (por. np. uzasadnienia wyroku z dnia 20 lutego 2002r., V CKN 1273/00 niepubl. czy wyroku z dnia 16 maja 2002r., V CKN 1273/00 niepubl., wyrok z dnia 8 września 2004r., IV CK 672/03).

W uchwale z dnia 17 listopada 2011r. Sąd Najwyższy wskazał, iż odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego niesłużącego do prowadzenia działalności gospodarczej, obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego (uchwała Sądu Najwyższego z 17 listopada 2011r., III CZP 5/11, OSNC 2012/28). Według tego poglądu, utrata możliwości z korzystania z pojazdu stanowi negatywne następstwo majątkowe, a wydatki, które służą ograniczeniu (wyłączeniu) tego negatywnego następstwa należy zakwalifikować jako szkodę majątkową podlegającą naprawieniu w ramach odpowiedzialności gwarancyjnej ubezpieczyciela, wynikającej z ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Sąd Najwyższy podkreślił przy tym znaczenie dwóch kryteriów- celowości wydatków oraz ich ekonomicznego uzasadnienia. Podobne stanowisko zostało wyrażone w uchwale z dnia 22 listopada 2013r. (III CZP 76/13, Biul.SN 2013/11/13-14), w której Sąd Najwyższy wskazał, iż odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego w okresie niezbędnym do nabycia innego pojazdu mechanicznego, jeżeli odszkodowanie ustalone zostało w wysokości odpowiadającej różnicy

pomiędzy wartością pojazdu mechanicznego sprzed zdarzenia powodującego szkodę, a wartością pojazdu w stanie uszkodzonym, którego naprawa okazała się niemożliwa lub nieopłacalna (tzw. szkoda całkowita).

Wydatkiem niezbędnym i celowym jest wydatek poniesiony na przechowanie uszkodzonego pojazdu oraz jego holowanie, a także korzystanie z innego pojazdu w takim zakresie, w jakim uszkodzony korzystałby ze swojego środka lokomocji, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Wydatki ekonomicznie uzasadnione to wydatki na najem pojazdu zasadniczo o podobnej klasie do pojazdu uszkodzonego lub zniszczonego, poniesione w oparciu o stawki czynszu najmu, które obowiązują na danym rynku lokalnym (ceny rynkowe za tego typu usługi) i w czasie naprawy pojazdu mechanicznego lub do czasu nabycia nowego pojazdu (w przypadku szkody całkowitej). Wydatki te powstają w następstwie zdarzenia szkodzącego, które nie powstałoby bez tego zdarzenia, prowadzące do powypadkowego zmniejszenia majątku uszkodzonego, czyli straty (art. 361 § 2 k.c.). Stratą w rozumieniu art. 361 § 2 k.c. są więc objęte także te wydatki, które służą ograniczeniu lub zapobieżeniu negatywnym następstwom majątkowym doznany przez uszkodzonego w wyniku uszkodzenia (zniszczenia) pojazdu. Negatywnym następstwem majątkowym jest tu utrata możliwości korzystania z rzeczy, a więc utrata uprawnienia stanowiącego atrybut prawa własności.

Niekwestionowanym w orzecznictwie sądów powszechnych jest, że uszkodzowanemu przysługuje wybór podmiotu oferującego pojazdy zastępcze, usługi holowania i przechowania tak samo, jak przysługuje mu wybór warsztatu naprawczego, któremu powierzy naprawę uszkodzonego pojazdu. Wybierając jeden z wielu funkcjonujących na rynku takich podmiotów, uszkodzony może się kierować m.in. jego fachowością, rzetelnością i poziomem świadczonych usług. Kosztami „ ekonomicznie uzasadnionymi”, do których zwrotu obowiązany jest ubezpieczyciel, są zatem koszty ustalone według cen, którymi posługuje się wybrany przez uszkodzonego podmiot oferujący pojazdy zastępcze, pod warunkiem, że nie są one rażąco zawyżone. Nie ma więc znaczenia fakt, gdy ceny najmu odbiegają od cen przeciętnych dla tej kategorii usług na rynku, pod warunkiem, że nie jest to różnica rażąca. Z powodu samego faktu istnienia na rynku tańszej oferty nie można uszkodzowanemu czynić zarzutu, że z takiej nie skorzystał i zmniejsza należnego odszkodowania. Jedynie rażąca dysproporcja kosztów w tym zakresie rodziłaby celowość ich obniżenia. Tylko więc w przypadku wykazania przez zakład ubezpieczeń nielojalnego postępowania, naruszające obowiązujące wierzącego, na podstawie art. 354 k.c., wymogi współpracy z dłużnikiem przy wykonywaniu zobowiązania, można pozostawić zarzut powiększenia rozmiarów szkody przez wybranie oferty wyższej niż ceny obowiązujące na danym rynku lokalnym i stosowną weryfikację odszkodowania (tak Sąd Najwyższy w uzasadnieniu z dnia 25 kwietnia 2002r., I CKN 1466/99, LEX nr 55243). Stanowisko takie wyraził wielokrotnie Sąd Okręgowy we Wrocławiu m.in. w wyroku z dnia 25 maja 2016r., II Ca 1885/15, wyroku z dnia 7 kwietnia 2015r., II Ca 1767/14, wyroku z dnia 16 marca 2016r. II Ca 1420/15).

Okolicznością istotną dla rozstrzygnięcia sprawy nie jest ustalenie przeciętnych stawek obowiązujących na rynku lokalnym, do czego zresztą nie są wymagane wiadomości specjalne, lecz ustalenie czy stawki najmu, parkowania oraz holowania uszkodzonego pojazdu zastosowane przez powoda są rażąco wygórowane, nierynkowe; na taką zaś okoliczność wnioski nie zostały zgłoszone. Wskazać należy, iż ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która wywodzi z niego określone skutki prawne (art. 6 w zw. z art. 232 k.p.c.), zatem to na stronie pozwanej (a nie na powodzie) spoczywał ciężar wykazania podnoszonych przez nią twierdzeń, że określona w umowie najmu i fakturze stawka dobową najmu oraz stawki za parkowanie i holowanie są rażąco zawyżone. To ubezpieczyciel podnoszący określony zarzut przeciwko roszczeniu winien był wykazać swoje racje, czego nie uczynił. Właściwych bowiem dowodów potwierdzających takie zarzuty strona pozwana nie zaoferowała. Sąd ma obowiązek dopuszczenia dowodu z opinii specjalisty, gdy dla miarodajnej oceny okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy niezbędne jest uzyskanie wiadomości specjalnych (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 września 2014r. I UK 22/14, LEX 1545137). Takimi wiadomościami są wykraczające poza zakres wiadomości i doświadczenia życiowego ogółu osób inteligentnych i ogólnie wykształconych. Kwestia ustalenia stawki najmu pojazdu zastępczego, parkowania czy holowania nie mieści się w kategorii wiadomości specjalnych. Wiedza w zakresie wysokości tych stawek jest ogólnie dostępna w różnego rodzaju reklamach, cennikach i innych źródłach informacji uzyskanych od firm zajmujących się tego typu usługami, a zrozumienie i interpretacja zaczerpniętych z nich informacji nie nastroją trudności. Okoliczności te skutkowały oddaleniem wniosku strony pozwanej o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej.

Strona pozwana dokonując weryfikacji wysokości kwoty najmu samochodu zastępczego, na podstawie faktury VAT wskazała, że kwota wskazana jest znacząco zawyżona – 120 zł netto za dobę wynajmu samochodu zastępczego. Podając jednocześnie, iż średnia cena wynajmu na rynku lokalny plasuje się w wysokości ok. 90 zł netto za dobę najmu. Zweryfikowała także koszty holowania uszkodzonego pojazdu. Strona pozwana nie przedstawiła jednak żadnych dowodów pozwalających na odniesienie się do przedstawionych twierdzeń, zupełnie pomijając fakt, że to na niej ciąży obowiązek przedstawienia okoliczności i dowodów niweczających żądania powoda.

Odnosząc się do żądania zasądzenia wynagrodzenia w kwocie 141,45 zł za objaśnienie poszkodowanej zasad związanych z likwidacją szkody, prezentację warsztatu i zasad w nim obowiązujących, rozpoczęcie i monitorowanie przebiegu procesu likwidacji szkody w towarzystwie ubezpieczeń, przygotowanie dokumentacji szkodowej, obsługę i przepływ dokumentacji szkodowej pomiędzy klientem, warsztatem i towarzystwem, obsługę dokumentacji i czynności związane z przyjęciem i wydaniem pojazdu z/do warsztatu; a także wynagrodzenia w kwocie 70,73 zł za pełną dyspozycyjność i pomoc dla rzeczoznawcy przy oględzinach pojazdu zauważyć należy, że ustalenie, jakie skutki pozostają w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem szkodzącym, następuje przy uwzględnieniu zasad doświadczenia życiowego oraz – niekiedy-zasad nauki, a także na podstawie indywidualnej sytuacji poszkodowanego i konkretnych okoliczności sprawy (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 2013r. III CZP 76/13, Biul.SN 2013/11/13-14.). W świetle zasad doświadczenia życiowego naprawa uszkodzonego pojazdu wymaga podjęcia szeregu czynności organizacyjnych, zasięgnięcia porad prawnych w celu sformułowania roszczenia i określenia odpowiednich dowodów, zlecenia określenia zakresu i wyceny szkody rzeczoznawcy albo uzyskania pomocy przy czynnościach faktycznych związanych ze zbieraniem i dostarczeniem dowodów. Uzasadnione i konieczne koszty pomocy świadczonej przez osobę mającą niezbędne kwalifikacje zawodowe, poniesione przez poszkodowanego w postępowaniu prowadzonym przez ubezpieczyciela mogą w okolicznościach konkretnej sprawy stanowić szkodę majątkową podlegającą naprawieniu w ramach obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 13 marca 2012 r. III CZP 75/11 (...) 2012 nr 7-8 poz 81). W ocenie Sądu uznać należało tego typu wydatki za racjonalne, celowe i pozostające w związku przyczynowym ze szkodą, zaś dochodzona kwota nie przekracza wysokości wydatków, jakie poszkodowana musiałaby ponieść na wynagrodzenie fachowego pełnomocnika w procesie likwidacji szkody przed zakładem ubezpieczeń. Objęcie pojęciem szkody tego typu wydatków poniesionych w następstwie zdarzenia wywołanego szkodą wynika z kompensacyjnego charakteru świadczenia odszkodowawczego.

Z uwagi na powyższe Sąd uznał, że zasadne było domaganie się przez powoda przyznania na jego rzecz odszkodowania w kwocie 3538,22 zł, po obniżeniu tej kwoty o kwotę już wypłaconą w postępowaniu likwidacyjnym w wysokości 2290,26 zł, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie licznymi od dnia 15 lutego 2015r. do dnia zapłaty, o czym orzeczono w pkt I sentencji wyroku.

Orzeczenie o kosztach procesu wynika z art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Zgodnie z art. 98 § 3 k.p.c. do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony. W myśl zaś art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, koszty sądowe obejmują opłaty oraz wydatki. Do niezbędnych i celowych kosztów procesu poniesionych przez powoda należało zaliczyć opłatę od pozwu w kwocie 63 zł, koszty zastępstwa procesowego profesjonalnego pełnomocnika w wysokości 360 zł, poniesionej opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego wynika z § 2 pkt. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 5 listopada 2015r. poz. 1800).